

РЕШЕНИЕ

№ 696

гр. София, 15.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-10, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Желязкова

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разгледа докладваното от Цвета Желязкова Търговско дело № 20221100902124 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на „Н.О.“ ЕООД, ЕИК:**** срещу „А.“ ЕООД, ЕИК: **** и Ю. Ц. Ц., ЕГН: ****.

Ищецът твърди, че в края на 2021 г. и началото на 2022 г. между него и Ю. Ц. Ц., в качеството му на управител на „А.“ ЕООД и представител на „С.“ ЕООД (с твърдения по време на преговорите, че е един от действителните собственици на дружеството) са били проведени преговори за сключването на договор и предоставянето на услуги, свързани с ползването на софтуер и платформи за интернет търговия и тяхната поддръжка. В преговорите Ю. Ц. Ц. уверил ищеца, че е собственик и представител на С.“ ЕООД.

В резултатна преговорите, на 17.01.2022 г. били сключени следните договори:

1. договор между „Н.О.“ ЕООД и „С.“ ЕООД с предмет внедряване В2В/В2С платформа за електронна търговия „Senteca Commerce” и различни индивидуални функционалности и интеграции, свързани с електронната търговия; “

2. договор между „Н.О.“ ЕООД и „С.“ ЕООД с предмет техническа поддръжка и отстъпване на лицензия за използване на b2b/b2 с глобална платформа за електронна търговия, изпълнението на който е следвало да започне след изпълнението на първия договор – за внедряване В2В/В2С платформа за електронна търговия „Senteca Commerce”.

Ю. Ц. Ц. уверил ищеца, че договорите са подписани от управителя на С.“ ЕООД – Ю.Г.П.. На същата дата – 17.01.2022 г. бил сключен договор между „Н.О.“ ЕООД и „А.“ ЕООД, съгласно който изпълнителят „А.“ ЕООД е

следвало да анализира, детайлизира и разпише подробна бизнес спецификация за проекта и да създаде оптимизирана структура на съдържанието, да осигури миграция на база данни, да разработи потребителски интерфейс за определените от ищеца домейни на конкретни брандове, във връзка с внедряването внедряване на B2B/B2C платформа за електронна търговия „Senteca Commerce”, като задължението е следвало да се изпълни до 01.08.2022 г., с възнаграждение в размер на 93 840 лева.

Ищецът твърди, че за ответниците е било ясно, че всички договори са обвързани, вкл. и договорите с третото лице, и при неизпълнение на който и да е договор, за ищеца ще е невъзможно да изпълни крайната си цел – да внедри B2B/B2C платформа за електронна търговия „Senteca Commerce” и използването ѝ.

Поддържа се, че на 17.01.2022 г. между „Н.О.“ ЕООД и Ю. Ц. Ц. е сключен договор за поръчителство, съгласно който Ц. се бил задължил да отговаря солидарно спрямо ищеца за изпълнението на всички задължения на „А.“ ЕООД, като отговорността му била ограничена до 93 840 лв. – главница и 18 768 лв. – неустойки. Съгласно договора за поръчителство Ю. Ц. Ц. се задължил да изпълни в седемдневен срок от поканата на кредитора тези задължения. Ищецът поддържа, че в периода м.01.2022-11.04.2022 г. „Н.О.“ ЕООД е извършил плащания по договора с „А.“ ЕООД в размер на 93 840 лв. по следните фактури: фактура № 171/24.01.2022 г. на стойност 27 600 лв.; фактура № 173/14.02.2022 г. на стойност 21 600 лв.; фактура № 175/14.03.2022 г. на стойност 21 600 лв.; фактура № 177/11.04.2022 г. на стойност 23 040 лева. В началото на м.05.2022 г. Ю. Ц. Ц. заявил допълнително плащане в размер на 18 765 лв. по фактура 180/11.05.2022 г., поради доработки по проекта, които не били предвидени по договора. Поддържа се, че въпреки плащанията ответникът „А.“ ЕООД не бил изпълнил договора в срок.

След уведомление през месец октомври 2022 г. от представител на „С.“ ЕООД, че Ю. Ц. Ц. е въвел ищеца в заблуждение и „С.“ ЕООД няма подписан договор с ищеца, а „А.“ ЕООД няма капацитет да извършват дейности по внедряване на платформата на „С.“ ЕООД, вкл. и няма нает персонал и техническо оборудване.

Поради това на 17.10.2022 г. с писмено уведомление до „А.“ ЕООД и поръчителя Ю. Ц. Ц. ищецът развалил договора с „А.“ ЕООД.

На 17.10.2022 г. уведомлението било изпратено по мейл адресът на „А.“ ЕООД „****@sentecacommerce.com“.

На 01.11.2022 г. уведомлението е връчено, чрез съдебен изпълнител, лично на Ю. Ц. Ц., в качеството му на управител на „А.“ ЕООД и поръчител.

Ищецът сочи, че с уведомлението за разваляне на договора, ищецът е отправил до „А.“ ЕООД и искане за изплащане на всички заплатени възнаграждения по договора в размер на 112 608 лв. и сума в размер на 18 768 лв. – неустойка по чл. 10.3 от Договора и до Ю. Ц. Ц., в качеството му на поръчител да заплати сума в размер на 93 840 лв. – главница и сума в размер на 18 768 лв. – неустойка.

Въз основа на горното ищецът иска от съда да осъди ответниците „А.“ ЕООД и Ю. Ц. Ц. солидарно да върнат на отпаднало основание сумите в размер на 93 840 лв. и да заплатят неустойка за разваляне на договора в размер на 18 68 лв. и да се осъди „А.“ ЕООД да заплати сумата в размер на 18 768 лв. поради отпадане на основанието за тяхното заплащане.

При условията на евентуалност се предявява иск за унищожаване на договора между „С.“ ЕООД и „А.“ ЕООД на основание чл. 29, ал. 1 ЗЗД поради измама, изразяваща се в подвеждане, че Ц. е собственик и представител на „С.“ ЕООД и че двете дружества „С.“ ЕООД и „А.“ ЕООД ще изпълнят задълженията си, както и да се осъдят солидарно „А.“ ЕООД и Ю. Ц. Ц. да върнат на отпаднало основание сумите в размер на 93 840 лв. и неустойка за разваляне на договора в размер на 18 68 лв. и да се осъди „А.“ ЕООД да заплати сумата в размер на 18 768 лв. поради отпадане на основанието за тяхното заплащане.

Ответниците „А.“ ЕООД и Ю. Ц. Ц. са подали писмени отговори, с идентично съдържание, с които оспорват исковете като недопустими и неоснователни. Твърди се, че за ищеца не са били налице основания да развали договора с ответника А. ЕООД и същият не е развален. Поради това и не се е породило задължение по договора за поръчителство с Ю. Ц. за поръчителя. Оспорват се и евентуалните иски за унищожаване на договора от 17.01.2022 г., като се твърди, че няма основания да се приеме, че ищецът е бил въведен в заблуждение.

Сочи се, че в периода 2019-2022 г. със съдействието на Ю. Ц. Ц. в качеството на собственик на „А.“ ЕООД и представител на „С.“ ЕООД са сключили редица договори с други дружества, сходни с договора с ищеца Н.О. ЕООД. Поддържа се, че предметите на договорите, сключвани с А. ЕООД и С. ЕООД, макар и свързани, с оглед последователността на действията, които се осъществяват, са с различен предмет.

Поради това и се твърди, че развалянето на договора със С. не е основание за разваляне на договора с А. ЕООД. Поддържа се, че А. ЕООД е изправната страна по договора с ищеца. Счита, че е изпълнил задълженията си по договора с ищеца, като е анализирал и детайлизирал бизнес модели и функционални специалности. Възложителят не бил разполагал с писмено разписани функционални и бизнес изисквания, което възпрепятствало процеса на работа. Били провеждани ежеседмични срещи с Ю. И. - представител на ищеца и Б. К., представител на „С.“ ЕООД. Поддържа се, че още на 25.05.2022 г. на среща на представители на трите фирми, представител на ответника А. Ю. Ц. е уведомил ищеца, че поради негово забавяне във връзка с уточняване на изискванията към проекта, се забавя и изпълнение на целия проект. Поради това и през месец август 2022 г. били водени преговори за удължаване на срока на договора, вкл. и било постигнато съгласие за подписване на анекс. Поддържа се, че по действията на страните се установява, че са постигнали съгласие за продължаване срока на договора и след първоначално предвидената дата – 31.08.2022 година. Посочва се, че „А.“ ЕООД било изпълнило задълженията си, съобразно договора и предоставената от ищеца

информация. През м.10.2022 г. били нарушени бизнес отношенията на Ю. Ц. Ц. и „С.“ ЕООД, като управителят на „С.“ ЕООД уведомил ищеца, че не знае за договорите на „С.“ ЕООД с ищеца и следвало да уговорят бизнес отношенията си. Оспорва изпращането по мейл адреса на уведомлението за разваляне на договора, като сочи, че електронното съобщение от 17.10.2022 г., адресирано до Ю. Ц. за разваляне на договора е изпратено на електронен адрес, за който изрично е предупредил ищеца, че Ю. Ц. няма достъп. С оглед на горното счита, че договорът от 17.01.2022 г. не е развален и е действащ. Прави се възражение за нищожност поради противоречие с добрите нрави на клаузата на чл. 10.3 от договора от 17.01.2022 година и възражение за прекомерност на договорената неустойка.

По евентуалните искове посочва, че към момента на подписване на договорите „А.“ ЕООД и „С.“ ЕООД са работили съвместно и били подписвали редица договори с други дружества, които били изпълнени. Също така договорите между „С.“ ЕООД и ищеца били подписани от управителя на „С.“ ЕООД. Посочва, че не били налице действия, изразяващи се в въвеждане на заблуждение относно изпълнението на договорите.

С допълнителна искова молба ищецът поддържа направените с исковата молба твърдения и оспорва възраженията на ответниците срещу недопустимостта и основателността на исковите. Счита, че е изпълнил задълженията си по договора да изпрати на „А.“ ЕООД необходимата информация за изпълнението на договора. Посочва, че представените към ОИМ от ответниците проектни спецификации били изготвени за целите на процеса и то след крайния срок на договора – 31.08.2022 година. Оспорва се разменената комуникация по Viber. Поддържа се по конкретни доводи, че представените проектни спецификации не представляват изпълнение по договора, като се излага и довод, че А. ЕООД не е разполагал с необходимия човешки ресурс да изпълни договора. Поддържа се, че посочените в ОИМ действия, изразяващи се в липса на съдействие и информация от възложителя не засягат договора от 17.01.2022 г., а договора с третото лице С. ЕООД.

В чл. 3.3 от договора от 17.01.2022 г. било уговорено, че „А.“ ЕООД не носи отговорност за забава, само ако забавата се дължи на ищеца и когато е уведомен от „А.“ ЕООД, че не му е оказано съдействие и в какво точно се изразявало. Подобни уведомления не са изпращани от „А.“ ЕООД. Поддържа, че са били налице основания за разваляне на договора от 17.01.2022 г. от възложителя, както поради липсата на каквито и да е действия по изпълнение на договора от изпълнителя, така и поради невъзможност да се изпълнят договорите, както с ответника, така и с третото лице, както и че договорът е развален с изпратените уведомления още на 17.10.2022 година. Соци се, че не е било нужно да се дава допълнителен срок за изпълнение, но дори и да се приеме, че такъв е бил необходим, договорът от 17.01.2022 г. следва да се счита развален след изтичане на този подходящ срок. Евентуално счита, че договорът от 17.01.2022 г. между А. ЕООД и Н.О. ЕООД е развален с исковата молба поради неизпълнение на изпълнителя, евентуално дори и при наличие на двустранна вина. Посочва, че сключените между него и „С.“ ЕООД също са развалени от ищеца, като това било допълнително основание за

развалянето на договора му с „А.“ ЕООД, с оглед обвързаността между процесните договори, което било посочено в чл. 3.4 от договора от 17.01.2022 година.

В допълнителния отговор ответниците поддържат направените възражения, като излагат сходни доводи с тези в отговора на исковата молба. Поддържа се, че дадената от ищеца на 18.01.2022 г. и 21.01.2022 г. информация е недостатъчна за изпълнението на договора от изпълнителя, като поддържа, че вината за забавата на договора е на ищеца. Поддържа, че представените проектни спецификации изцяло отговарял на изискванията по договора относно изпълнението му, като части от същите са били изпращани на представителя на ищеца Ю. И. периодично, при изготвянето им. Поддържа се, че „А.“ ЕООД разполага с необходима експертиза за изпълнение на посочения проект – Ю. Ц.. Имало и подготвен договор с изпълнител на техническата разработка на проекта, но изпълнение не успяло да стигне до тази фаза на проекта. Поддържа се също така, че по силата на договора и свързаността на договора с ищеца и с договора с третото лице С. ЕООД, няма как в проектната документация да не се анализират характеристиките на този договор. Сочи се, че „А.“ ЕООД своевременно уведомявал ищеца относно липсата на достатъчно съдействие, поради което не можел да изпълни договора. Поддържа, че срокът по договора е продължен. Излагат се доводи, че договорите със С. ЕООД са били действащи към 16.11.2022 година, поради което и към твърдения момент на разваляне на договора между страните по делото, са били в сила. Излага се, че за ищеца не са били основания да разваля договора със С. ЕООД и развалянето им е еднолично решение на възложителя, а не поради неизпълнение на задълженията от насрещната страна. Поддържа се липсата на достъп до посочения електронен адрес, на който се твърди, че е изпратено уведомлението за разваляне на договора между Н.О. ЕООД и А. ЕООД.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 от ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и становището на ответниците, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не се спори и се установява от представения препис от договор, че на 17.01.2022 г. между ищеца Н.О. ЕООД в качеството му на „възложител“ и ответника А. ЕООД в качеството му на „изпълнител“ е сключен договор за изработка (стр .13-19 по делото).

Съгласно параграф I, чл.1.1 от договора възложителят възлага на изпълнителя, а изпълнителят приема срещу възнаграждение да *анализира, детайлизира и разпише подробна бизнес спецификация за проекта в Confluence и задачи в Jira Software; да създаде SEO-оптимизирана структура на съдържанието; да осигури миграция на база данни; да разработи потребителски интерфейси за определените от възложителя домейни на брендовете Diplomat и Muhler, във връзка с внедряването на*

B2B/B2C платформа за електронна търговия Senteca Commerce (по-долу за краткост „платформата“).

Съгласно параграф II, чл.2.1 от договора страните съвместно ще детайлизират бизнес изискванията и ще подготвят задания, в които ще дефинират обхвата и целите, които трябва да бъдат постигнати, срок за изпълнение, стандарт за определяне на изпълнението и други приложими условия. При изпълнението на заданията ще се прилага “agile” методологията на работа, която се изразява в дедикване необходимия ресурс, който да работи с Възложителя в анализиране и концептиране всеки бизнес и функционален аспект на проекта. След това изискванията се детайлизират, определят се фази на реализация и се разработват. при този “agile” („пъргав“) подход на работа проекта се развива функция по функция, а не изцяло наведнъж. Това дава възможност за модификации на проекта в движение, за да се постигнат желаните резултати и плавна миграция. “Agile” е ориентиран към качество на изпълнение с цел постигане на максимална стойност в рамките на определен график. Авторските права по отношение на изработеното по настоящия договор възникват за възложителя. Съгласно параграф III, чл.3.2 от договора възложителят се задължава да съдейства на Изпълнителя при изпълнението на заданията, да предоставя цялата необходима документация и информация своевременно с цел избягване на изоставане от планираното изпълнение на договора. Съгласно параграф III, чл.3.3 от договора възложителят се задължава да оказва необходимото съдействие на Изпълнителя чрез свои служители, както и да осигури съдействието на служителите, обслужващи системите на трети страни, с които ще се осъществяват интеграционни връзки, за да осигури навременно изпълнение на договора от страна на изпълнителя. В тази връзка изпълнителят няма да носи отговорност за евентуална забава, вследствие на неосказване на необходимото съдействие, но само ако своевременно е уведомил възложителя за липсата на съдействие — от кои лица и какво точно съдействие му е отказано. Съгласно параграф III, чл.3.4 от Договора, изпълнителят е уведомен, че между възложителя и трето лице (С. ЕООД, ЕИК ****) е сключен друг договор, по силата на който това трето лице следва да внедри B2B/B2C платформа за електронна търговия, Senteca Commerce, както и договор за техническа поддръжка и отстъпване на лицензия за използване на B2B/B2C платформа (ядро) за електронна търговия под търговска марка Senteca Commerce. В тази връзка изпълнителят декларира, че му е известно, че за изпълнението на договорните задължения на третото лице по посочените договори е необходимо и неговото (на изпълнителя съдействие), поради което се задължава на свой ред да оказва пълно съдействие, чрез свои служители и др. наети от него лица, като предостави цялата информация, необходима за изпълнението на задълженията на третото лице. Изпълнителят е декларирал, че е наясно, че настоящият договор и договърът между възложителя и третото лице са обвързани така, че неизпълнението на който и да е от тях ще доведе до невъзможност за възложителя да осъществи крайната си цел - внедряване на B2B/B2C платформа за електронна търговия, Senteca Commerce и използването ѝ за неговите нужди, за удовлетворяването, на които в

допълнение е сключен и договор за лиценз и поддръжка. Ето защо, страните договарят, че освен необходимото съдействие, изпълнителят се задължава, без допълнително възнаграждение да упражнява непрекъснат контрол (от името на възложителя) по отношение на всички действия и дейности на третото лице, по договора на последното с възложителя. В тази връзка изпълнителят се задължава да уведоми незабавно възложителя при констатиране на неточно изпълнение от страна на третото лице или за отказ на това трето лице, от своя страна да предостави необходимото съдействие и информация на изпълнителя, необходима на последния за изпълнение на неговите задължения по настоящия договор.

Съгласно параграф IV, чл.4.1 от договора срокът за изпълнение на договора е 31.08.2022 година. Предвидени са и хипотези на удължаване на срока на договора (чл. 4.1, чл. 4.2 и чл. 4.3 от договора).

Съгласно параграф V, чл.5.1 във връзка с изпълнението на настоящия договор на изпълнителя му се дължи възнаграждение в размер на 78 200лв без ДДС, или 93 840 лв. с ДДС., като допълнителни изисквания от възложителя следва да бъдат детайлизирани в отделни задания и изработвани от Изпълнителя в обем, срок и на цена, които са писмено потвърдени по имейл и от двете страни, при часовата ставка на Изпълнителя е 70.00 лв. без ДДС/човекочас (чл. 5.2). Уговореното възнаграждение от 78200 лева без ДДС е платимо по следната схема: 23 000 лв. без ДДС до три работни дни след подписването на настоящия договор; 18 000 лв. без ДДС до 17.02.2022 г.; 18 000 лв. без ДДС до 17.03.2022 г.; 19 200 лв. без ДДС до 17.04.2022 година.

Начина на приемане на изпълнението е уговорен в параграф VI от договора. Според параграф VI. 2 приемането на услугите по изпълнението на всяко задание на възложителя ще се извършва: а) след приключване на работа по заданието, ако етапът на изпълнение на проекта позволява тестване на изпълнението на работата по конкретно задание – чрез тест в подходяща среда, като възложителят може да направи забележки по работата за съответния етап; б) ако етапът на изпълнение на проекта не позволява тестване на работата по конкретно задание преди да бъде завършена съществена част от проекта, тестването се извършва след реализация на такава част от проекта.

Страните се споразумяват, че независимо от горното (дали е извършена проверка на изработеното за отделни етапи или не) изпълнителят се задължава да направи тестова среда, в която възложителя да проведе „end-to-end“ тестове - за тестване на целия софтуерен продукт от началото до края, за да се гарантира, че потокът на приложението се държи според очакванията, с цел да се гарантира, че всички интегрирани части работят заедно и както се очаква.

При констатирани несъответствия изпълнителят незабавно (в разумно най-кратък срок) следва да отстрани недостатъците и да се проведе нов тест.

След проверка на изпълнението съгласно обхвата на целия проект, страните се задължават да съставят приемо-предавателен протокол, с който се извършва приемане на изпълнението на проекта от възложителя.

Съгласно параграф X, чл.10.1 от договора възложителят може да развали настоящия договор с незабавен ефект (с писмено уведомление, без предизвестие) при цялостно неизпълнение на услугите описани в чл. 1 от страна на изпълнителя. Съгласно параграф X, чл.10.2 от договора възложителят може да развали договора при виновно неизпълнение от страна на изпълнителя, в т.ч. при нарушение на задълженията му по чл.3.4, както и при забавено изпълнение, ако същият не е изпълнил задълженията си в определения краен срок - 31.08.2022г. В тези случаи развалянето на договора се извършва с десетдневна писмено предизвестие, с предупреждение, че при неизпълнение на съответните задължения в срока на предизвестията ще счита договора за развален.

Съгласно параграф X, чл.10.3 от Договора при разваляне на договора поради виновно неизпълнение от страна на Изпълнителя, същият е длъжен в седемдневен срок да върне на възложителя всички заплатени суми по договора, както и да му заплати неустойка в размер на 20% от договореното възнаграждение.

Съгласно чл.12 от Договора, всички съобщения до страните ще бъдат изпращани на следните адреси и телефони за кореспонденция: за ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ: чрез Ю. И. с адрес: София 1836, бул. ****, тел.:****, e-mail: Julian@keten.bg, за изпълнителя: чрез Ю. Ц., с адрес: София 1113, ул. ****, офис 3.12 Тел.:**** e-mail: julian.tzolov@sentecacommerce.com.

По делото е представено допълнително споразумение към договор от 17.01.2022 г. от 12.05.2022 г. със страни Н.О. ЕООД и А. ЕООД. Съобразно представеното споразумение - чл.5.1 от договора, възнаграждението се изпълнителя се увеличава на 93 840 лева без ДДС, респ. 112 608 лева с ДДС, като е предвидено още допълнително плащане в размер на 15 640 лева без ДДС, като съответно е изменен и чл.5.3 от Договора.

Допълнително споразумение не е подписано нито от възложителя, нито от изпълнителя. Установява се обаче, че посоченият изпълнител А. ЕООД е издал фактура за заплащане на сумата от 15 640 лева без ДДС – фактура 180/11.05.2022 г., както и плащане на тази сума, поради което следва да се приеме, че това допълнително споразумение валидно обвързва страните по аргумент от чл.301 от ТЗ.

От договор за поръчителство от 17.01.2022 г. (стр. 20-23 по делото) се установява, че между ищеца Н.О. ЕООД и втория ответник- Ю. Ц. е сключен договор, съгласно който поръчителят (Ю. Ц.) се задължават спрямо Н.О. ЕООД (кредитор) да отговаря за изпълнението на всички задължения на А. ЕООД при разваляне по негова вина на посочения по-горе договор от дата 17 януари 2022г., а именно в седемдневен срок да върне на възложителя (кредитора) всички заплатени от него суми по договора (подлежащи на връщане като платени с отпаднало основание), както и да му заплати неустойка в размер на 20% от договореното възнаграждение (чл. 1, ал.1 от договора за поръчителство). Изрично е посочено, че договореното възнаграждение, дължимо на А. ЕООД по договора от дата 17 януари 2022г. е в размер на 93 840 лв., до който размер могат да бъдат предявени претенциите

за връщане на платени по договора суми (подлежащи на връщане като платени с отпаднало основание), а размерът на неустойката е 18 768 лева. Съгласно чл.1, ал.2 от Договора, поръчителят се задължава спрямо кредитора да отговаря и за разносните по събирането на вземанията -дължимите от страна на А. ЕООД суми. Съгласно чл.2 от договора поръчителят отговаря солидарно за изпълнението на дълга и след падежа му, ако кредиторът предяви иск за изпълнение на задължението в течение на 6 месеца след падежа, като поръчителят се задължава, при писмено поискване от страна на кредитора да плати всички задължения произтичащи от развалянето на договора (чл. 3, ал.1 от договора за поръчителство). Задълженията трябва да бъдат изпълнени в седемдневен срок от поискването. Поръчителят е декларирал, че са му известни всички условия по договора сключен между кредитора и А. ЕООД, запознат е и е съгласен да изпълни задълженията на последното дружество, така както са уговорени в договора, запознат е и с договорите, сключени на 17.01.2022 г. между кредитора и С. ЕООД, ЕИК **** - за внедряване на B2B/B2C платформа за електронна търговия Senteca Соттегее, както и с договор за техническа поддръжка и отстъпване на лицензия за използване на B2B/B2C платформа (ядро) за електронна търговия под търговска Марка Senteca Commerce, и че е налице връзка между тези два договора и договорът между кредитора и А. ЕООД, като е съгласен и приема договора за поръчителство да бъде сключен при наличието на подобна обвързаност.

Съгласно чл.4, ал.1 от договора, всички уведомления и изявления във връзка с договора следва да са в писмена форма, като са посочени адресите и начините на връчване.

По делото е представена кореспонденция между Ю. Ц. (julian.tzolov@sentecacommerce.com) до Ю. И. (Julian@keten.bg), Й.С. (jordan@keten.bg) в периода от 23.06.2021 г. - преди сключване на процесните договори между Н.О. ЕООД и А. ЕООД до датата на сключване на договорите (стр. 477-583), видно от която преговорите за сключване на договорите се водят между С. ООД, представлявана от Ю. Ц. и Н.О. ЕООД. Част от тази документация е предложението за разработка и внедряване на B2B enterprise технологична платформа за електронна търговия за Keten Ltd, където са описани фазите на реализация. В предложението са описани действия, които следва да бъдат изпълнени от служителите на SentecaCommerce.

По делото са представени два договора на Н.О. ЕООД с трето неучастващо в спора лице - С. ЕООД, ЕИК ****. И двата договора са от 17.01.2022 година (стр. 24 - 47 по делото).

По силата на първия договор ищецът е възложил на С. ЕООД да внедри B2B/B2C платформа за електронна търговия, Senteca Commerce.

В текста на договора е посочено, че изпълнителят С. ЕООД е уведомен, че между възложителя и трето дружество – А. ЕООД е сключен договор, по силата на който това трето лице следва да анализира, детайлизира и разпише подробна бизнес спецификация за проекта в Confluence и задачи в

Jira Software; да създаде SEO[2]-оптимизирана структура на съдържанието; да осигури миграция на база данни; да разработи потребителски интерфейси за определените от възложителя домейни на брандовете Diplomat и Muhler, във връзка с внедряването на B2B/B2C платформа за електронна търговия Senteca Commerce.

Този договор съдържа идентична клауза като клаузата в договора между ищеца Н.О. ЕООД в качеството му на „възложител“ и ответника А. ЕООД в качеството му на „изпълнител“ от 17.01.2022 година във връзка със задължението изпълнител по тези договори да оказва пълно съдействие и контрол върху дейността на А. ЕООД.

По силата на втория договор ищецът се е съгласил да заплаща лицензионно възнаграждение на С. ЕООД, срещу което последното се е задължило да му предостави правото да използва платформата за електронна търговия Senteca Commerce, да я зарежда, изобразява върху екран, изпълнява, предава на разстояние и съхранява в Google Cloud Platform облачна инфраструктура, за целите на продажбата на стоки и услуги към клиенти на „Н.О.“ ЕООД.

По делото е прието заключение на съдебно-почеркова експертиза от вещото лице П. Т., неоспорено от страните, която Съдът кредитира изцяло като компетентно и безпристрастно изготвена. Според заключението на вещото лице подписите под договор от 17.01.2022 г., сключен между „Н.О.“ ЕООД като възложител и „С.“ ЕООД, като изпълнител и договор за техническа поддръжка и отстъпване на лицензия за използване на B2B/B2C са положени от Ю.П., управител на „С.“ ЕООД.

По делото са представени два броя уведомления за разваляне на сключения между „Н.О.“ ЕООД и „А.“ ЕООД договор от 17.01.2022 година. С първото уведомление, изпратено на посочения в договора имейл адрес на ответника „А.“ ЕООД на 17.10.2020 г. julian.tzolov@sentecacommerce.com, ищцовото дружество уведомява ответника „А.“ ЕООД и Ю. Ц. като поръчител, че разваля с незабавен ефект сключения между тях договор, поради пълно неизпълнение на поетото задължение. Със същото уведомление ищецът кани А. ЕООД да върне всички заплатени по договора суми, ведно с дължимата неустойка. С посоченото уведомление се кани и Ю. Ц., в качеството му на поръчител, в седемдневен срок да изпълни задълженията на „А.“ ЕООД, като заплати сумата от 93840 лева по разваления договор, ведно с неустойка в размер на 20% от уговореното възнаграждение, която възлиза на 18 768 лева.

Второ уведомление за разваляне е изпратено за връчване чрез ЧСИ Р.В., адресирано, както до А. ЕООД, така и до Ю. Ц. Ц. като поръчител, и има същото съдържание като първото уведомление.

От представените по делото фактури и платежни нареждания се установява, че ищецът Н.О. ЕООД е извършил плащания към ответното дружество А. ЕООД както следва: на 26.01.2022 г. е преведена сумата от 27600 лева; на 16.03.2022 г. - сумата от 21 600 лева; на 17.02.2022 г. - сумата от 21 600 лева; на 18.04.2022 г. - сумата от 23040 лева и на 13.05.2022 г. -

сумата от 18768 лева.

Видно от представените по делото констативни протоколи и съобщение за такси от 01.11.2022 г. на ЧСИ В. (стр. 51 и стр. 69 по делото) е удостоверено, че са извършени всички действия по връчване на уведомленията до А. ЕООД и Ю. Ц., като същите са връчени при отказ на управителя Ю. Ц. и лично на Ю. Ц. на дата 31.10.2022 г. (разписки за връчване на стр. 57 и 63 по делото).

По делото е представен документ с наименованието „Проектни спецификации за Muhler.bg/ Diplomat.bg“.

Като безспорно по делото с протоколно определение от 19.10.2023 г. е прието, че телефонният номер, на който е изпратен на 08.10.2022 година посоченият документ, като същият е прочетен от адресата, идентифициращ се с телефонен номер „+359888261718“, се ползва от Й.С. – управител на Н.О. ЕООД.

По делото е прието заключение на съдебно- компютърна експертиза, изготвена от вещото лице Д. С., неоспорена от страните, която Съдът кредитира изцяло като компетентно изготвено.

От т.3 на заключението на вещото лице се установява, че на 08.10.2022 г. ответникът е изпратил на управителя на ищцовото дружество описания по- горе документ „Muhler/ Diplomat.bg“ под формата на pdf файл озаглавен PID_Muhler. В т.5 на експертизата е посочено, че управителя на ищцовото дружество е получил и прочел съобщението, представляващо файл PID_Muhler. При разпита на вещото лице в съдебно заседание, проведено на 19.12.2023 г. се установява, че при редакция на съобщения във Viber от техния автор се оставя следа, като на съответното съобщение стои надписа EDIT, като според вещото лице тази функция съществувала от поне 10 години. Вещото лице потвърждава, че за 08.10.2022 г. посочената в заключението кореспонденция по Viber между страните е единствена и друга не е била осъществявана.

Видно от съдържанието на документа, в същия е определен обхвата на проекта за разработка на платформа за електронна търговия на ищеца, като представлява методиката, по която следва да бъде внедрена системата за електронна търговия на Senteca Commerce в ответното дружество.

По делото е представен документ, озаглавен Project initiation document за Sinopoint ltd, съставен от Б. К. на 15.04.2022 година. Видно от самия документ, в него са нанасяни периодични корекции, като на 04.05.2022 г. е променено наименованието му, дружеството за което е изготвен документа и датата. Документът има няколко запазени редакции, правени от Б. К. и от Ю. Ц.. Представен е и втори вариант на документа, с редакции в периода 07.09.2022 г. – 19.09.2022 г., също с автори Б. К. и Ю. Ц.. Установява се, че тези документи са послужили за “основа“ за изготвяне на „Проектни спецификации за Muhler.bg/ Diplomat.bg“.

По делото е представен от ответниците документ, озаглавен „Описание на подхода за създаване и оптимизирана SEO структура на

съдържание за Diplomat.bg и Muhler.bg (стр. 315-322 по делото), в който подробно са описани стъпките посредством които сайтът на ищцовото дружество ще бъде оптимизиран по такъв начин, че да излиза сред първите резултати в Google и други търсачки при търсене от потребителите по ключови думи.

С оглед направеното оспорване от ищеца, че този документ не му е връчен, и доколкото документът „Описание на подхода за създаване и оптимизирана SEO структура на съдържание за Diplomat.bg и Muhler.bg“ не е подписан нито от възложителя, нито от изпълнителя, нито има посочена дата на неговото изготвяне, като няма данни и за връчване на ищеца, Съдът намира, че по делото не се доказва от ответниците, чиято е доказателствената тежест, че този документ е бил съставен преди образуване на производството по настоящото дело, поради което и няма да бъде ценен като относимо доказателство по делото.

Като свидетел по делото е разпитана и Р. Т.- Д.- служител в „Спортал“ ТРЗ, които обслужвали счетоводно „С.“. Сочи, че няма нещо конкретно, което г-н Ц. да ѝ е възлагал. Заявява, че е водила кореспонденция с Ю. Ц. от ел. адрес rosica@sportal.bg по повод служители на С. ЕООД, но винаги с одобрението и знанието на упълномощените лица на С. ЕООД. По принцип Ю. Ц. не ѝ е възлагал нищо конкретно.

От представената кореспонденция между Ю. Ц., изпратен от ел. адрес: julian.tzolov@sentecacommerce.com и Р. Т. (ел. адрес: rosica@sportal.bg) се установява, че Ю. Ц. е давал указания за промяна на трудовото възнаграждение, за отпуски, болнични на служители на С. ЕООД.

Като свидетел е разпитана и Д.К. - търговски пълномощник в „С.“ ЕООД от април месец 2019 година, като служител на Спортал БГ, и обслужва административно С. ЕООД. Свидетелят посочва, че познава ответника Ю. Ц., който работел като търговски представител в „С.“ ЕООД. Дейността му се изразявала в намиране на клиенти, не подписвал договори и не програмирал. Ю. Ц. осъществявал връзката между екипа на „С.“, който трябвало да осъществи съответния проекти и клиента, като работата на Ю. Ц. се изразявала да предаде на ръководителя на съответния проект изискванията, които клиента поставя към съответната програма. При С. ЕООД била въведена техническа система, в която създавала „дъска“ за съответния клиент. Свидетелят К. посочва, че „С.“ установило нарушения в работата на г-н Ц. във връзка с отклоняване на средства и злоупотреби спрямо други клиенти, поради което прекратили отношенията си с него и подали сигнал в прокуратурата, въз основа на който било образувано наказателно производство. Заявява, че „С.“ въобще не били информирани за сключения договор с ищцовото дружество Н.О. ЕООД. През месец октомври 2022 г. ръководството на „С.“ поискало информация от г-н Ц. за всички клиенти на дружеството- минали и настоящи. В отговор ответника изпратил подробен екселски файл с всички клиенти, в който ищцовото дружество не фигурирало. От „С.“ провели разговор с ищцовото дружество за прекратяване на договорните отношения, тъй като от С. изобщо не знаели, че има такива.

Затова и от С. отказали изобщо да са страна по такъв договор. Свидетелката К. сочи, че неин колега в „С.“ г-н К. е ходил многократно на срещи с представители на ищцовото дружество и г-н Ц., като на тези срещи К. водел записки. Свидетелят посочва че не е чувала лично ответника да се представя за собственик на „С.“, но всички 10-11 дружества, които били включени в жалбата до прокуратурата твърдели, че г-н Ц. се представял за съсобственик на „С.“. Заявява, че не е получавала инструкции от ответника. Получаваните ел. писма от Ю. Ц. били насочени към Р. Т., която работела като ТРЗ на С. ЕООД и били въз основа на разговори, проведени преди това с господин Шишков – другия търговски пълномощник на С..

По делото е представена имейл кореспонденция между Ю. И. (Julian@keten.bg), Ю. Ц. (julian.tzolov@sentecacommerce.com) и Б. К. (borislav.kezhev@sentecacommerce.com). Въпросите по технически спецификации на проекта, се дискутират между Ю. И. Julian@keten.bg и Б. К. - borislav.kezhev@sentecacommerce.com, като Ю. Ц. е адресат и пряк участник в кореспонденцията във връзка с необходимостта да се организират срещи и да се изпращат варианти на документи (писма от 19.07, 02.08.2022 г.).

От кореспонденцията се установява, че са обсъждали подробно нуждите и изискванията на възложителя по отношение на функционалностите и начина на работа на платформа за електронна търговия. Установява се също така, че е има забавяне, което се дължи на проблеми във връзка с интегрирането на ERP платформата Versus със сайта. От представените имейли се установява и, че в тази кореспонденция Ю. Ц. е обозначаван като административен директор на „С.“ ЕООД (Managing Director).

Като доказателство по делото поради недоказване от ответниците на предпоставките по чл. 147 от ГПК не е приета представената електронна кореспонденция с участието на търговския пълномощник на „С.“ – С.Ш..

Видно от уведомление от 17.10.2022 г. ищцовото дружество разваля сключените със „С.“ ЕООД договори, поради пълно неизпълнение от страна на изпълнителя на основание чл. 10.1 от договора за внедряване на B2B/B2C платформа за електронна търговия, поради неизпълнение в срока по договора – 01.08.2022 година. В отговор на отправеното уведомление от страна на „С.“ ЕООД от 17.11.2022 г. се посочва, че в неговите системи не съдържа информация за двата договора, няма информация да е сключвало договорите, не е издавало фактури на ищеца и не е получавало плащания по тях. Отговорът е подписан от управителя Ю.П..

По делото са представени договори, сключени между С. ЕООД и трети лица с предмет, сходен на този на процесния договор. Съдът намира обаче, че от същите не се установява твърдения факт от ответниците – че дружеството А. ЕООД е работило по сходни проекти – за изграждане на онлайн магазини на базата на продукта на С. ЕООД – Senteca Commerce. А. ЕООД не е страна по договорите, и посочването на Ю. Ц. като лице за контакт при С. ЕООД, именно в качеството на служител на С. ЕООД не променя извода, че се касае за договори, сключени между трети лица и С. ЕООД.

Като свидетел по делото е разпитан и М.П.- технически консултант по SEO въпроси в „ С.“. Работи при С. ЕООД на граждански договор от три години. Сочи, че познава ответника и е работил с него по различни проекти, като свидетелят имал представа за работата на ответника, тъй като ходел с него на срещи с клиенти. Ответникът Ц. работел с клиенти. Свидетелят заявява, че е работел по оптимизацията на търсеци машини (SEO), като Ю. Ц. не работел по тази техническа материя. Описва процеса на работа в „ С.“ по работа с клиенти - сформирал се екип, който да анализира проблемите на клиента. След това се пускала оферта. Ако офертата бъде приета и се сключи договор, започва работата по софтуера, като се създавала „дъска“ за съответния клиент, в която се описвали всички задачи свързани с клиента. Ищцовото дружество – Н.О. ЕООД не било качено на подобна дъска. Сочи, че не му е известно да е бил сключван договор между „ С.“ и ищцовото дружество. Заявява, че е видял договора, сключен между ищцовото дружество Н.О. ЕООД и А. ЕООД, тъй като се занимавал със SEO оптимизацията и му възложили в края на 2022 г. да прецени дали, тоева, което е предадено от А. представлява SEO оптимизацията. Посочва че нямал договор с г-н Ц. за изготвяне на SEO- оптимизация на ищцовото дружество.

Като свидетел е разпитан и Ю. И. - служител на Н.О. ЕООД, занимаващ с оперативното управление на онлайн магазините и работата с външни контрагенти. Свидетелят заявява, че е присъствал на срещата, на която Ю. Ц. е презентирал платформата за електронна търговия на „ С.“. Този продукт много се харесал на представителите на ищеца, поради което били сключени договорите. Не присъствал лично на подписването на договорите. Посочва, че заедно с Ю. Ц. и Б. К. е обсъждал заданието по договорите между ищцовото дружество със С. ЕООД и А. ЕООД за онлайн магазина Muhler.bg/ Diplomat.bg. Посочва, че заданието било да се извършат необходимите доработки за онлайн магазина и същия да бъде програмиран, съобразно заданието. Потвърждава че към 17.01.2022 г. ищцовото дружество не е разполагало с подробно разписана бизнес спецификация на магазина Muhler.bg/ Diplomat.bg. Сочи, че предмета на договора с „ А.“ бил проучване и изготвяне на онлайн магазин съобразно нуждите на Н.О. ЕООД. Твърди, че когато се сключвали договорите, внезапно се появило дружеството А. и от Ю. Ц. им било казано, че разделението на договорите е само формално и че двата договора трябва да се считат за един, респ. че дружествата А. ЕООД и С. ЕООД били само формално разделени, като предмета им на дейност бил еднакъв. Свидетелят сочи, че двата договора трябвало накрая да доведат до онлайн магазин. Заявява, че предоставеното от него информация на 18.01 и 21.01.2022 г. не е достатъчно за изготвяне на бизнес спецификация. Били поведени над десет срещи с Ю. Ц. и Б. К., като след провеждането на срещите му били представяни разписани варианти на бизнес и функционалните изисквания на системата, предмет на обсъждането В тези варианти било посочвано какво точно се очаква от Н.О. да уточнят. Сочи, че за по- голямата част от бизнес изискванията и функционалностите на онлайн магазина може да взема решения сам, като за другата част не може. ERP системата на Versus и онлайн магазина е трябвало да се допълват. Сочи, че работата с Ю. Ц. и К.

продължила и след 31.08.2022 година. Сочи, че към 04.10.2022 г. не му е била искана финална бизнес логика за програма за лоялност и че ваучерите отпаднали от онлайн магазина в края на август/ началото на септември. Сървис продукти, поръчки и артикули от Версус били представяни два пъти- в края на февруари и през септември. На единия куриер не била представена база данни с адреси, защото изработката на сайта не била на такова ниво. Въпросът за честотата на синхронизацията на Версус и онлайн магазина бил разрешен в средата на септември 2022 година. Заявява, че още към месец май 2022 г. е имало забавяне по договорите, поради което са обсъждани анекси за удължаване на срока. Не му било известно такива да са подписвани. Според свидетеля към месец септември 2022 г. нямало изпълнение по договора, като разговорите по онлайн магазина продължавали. Сочи, че причините за забавяне според него били две- проучвателната фаза отнела по- дълго време от очакваното и ответникът искал всичко по проекта да бъде „изяснено до запетайка“, което не било възможно по такъв тип проект. Към октомври 2022 г. разбрал че от С. ЕООД имат претенции към ответника. Свидетелят заявява, че след като било изпратено уведомлението за разваляне на договора, провел разговор с г-н Ц., в който последния му заявил че не може да върне парите в двуседмичен срок, но има принципното намерение да ги възстанови.

Като свидетел е разпитан и Б. К.- служител в „С.“ ЕООД на длъжност „проджект мениджър“. Потвърждава че е работил съвместно с г-н Ц. по множество проекти, като ответникът бил негов пряк ръководител. С Ю. Ц. работили заедно четири-пет години. Заявява, че изменението на възнаграждението му, съответно кариерното му развитие е зависело от оценката на Ю. Ц., с когото провеждал разговори - оценки в края на всяка година. Заявява, че на всички служители в „С.“ пряк ръководител им е бил г-н Ц.. Потвърждава, че е работил по проекта Muhler.bg/ Diplomat.bg, като неговата роля била да събира информация от другия Ю. – представителя на Н.О. ЕООД Работил по проекта от името на С.. Извършената работа от С. ЕООД за ищцовото дружество била периодично отразявана на документ, който се намира на фирмения гугъл драйв на „С.“. Посочва, че ответникът Ю. Ц. имал достъп до джира софтуера и конт файл софтуера в „С.“ ЕООД. Проектът на ищцовото дружество не бил приключван. Заявява, че не може да кажа дали е имало забава, защото не били поставяни срокове. Сочи се единственото което е получил от Версус били линкове, които не били достатъчни, за да се направи връзката между онлайн магазина и Версус. Заявява, че не са завършени спецификациите по проекта.

На въпроси на процесуалния представител на ищеца свидетелят К. сочи, че договорите сключени със С. и А. за цялостното внедряване на системата B2B и B2C. Не е работил по SEO частта, а цялостната описана дейност, която извършвал по проекта касаела по-скоро цялостното изпълнение, изграждане на онлайн магазина. При С. ЕООД информацията за нов клиент се въвежда в така наречената „дъска“, като проектът на ищеца никога не е стигнал до въвеждане в така наречената „дъска“, не е имало проектен екип. Другите колеги на свидетеля К. от С. не знаели за този проект, като Ю. Ц. го е предупредил да не споделя за него с колегите, поради големия

обем на работа. Не знае дали ръководителите на „С.“ са знаели за проекта.

Съдът намира, че е неотнормима към спора представената справка от СРП за привличане на ответника Ю. Ц. като обвиняем, доколкото не са налице основания за прилагане на чл. 300 от ГПК.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира следното от правна страна:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, вр. чл. 87 ЗЗД и чл. 138 ЗЗД за осъждане на ответниците А. ЕООД и Ю. Ц. да заплатят солидарно сумата 93 840 лв. – като платена на отпаднало основание сума - възнаграждение по развален, поради пълно неизпълнение, договор за изработка, сключен на 17.01.2022 г., обективно кумулативно съединен с иск с правно основание чл. 92 ЗЗД, вр. чл. 147 ЗЗД за осъждане ответниците А. ЕООД и Ю. Ц. да заплатят солидарно сумата 18 768 лв. – компенсаторна неустойка по чл. 10.3. от договора и обективно кумулативно съединен с иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, вр. чл. 87 ЗЗД за осъждане на ответника „А.“ ЕООД да заплати сумата 18 768 лв. – платено на отпаднало основание възнаграждение по развален договор.

В условията на евентуалност са предявени иски с правно основание с правно основание чл. 29, ал. 2 във вр. чл. 27 от ЗЗД за унищожаване на договор за изработка, сключен на 17.01.2022 г., поради въвеждане в заблуждение, и с правно основание с правно основание чл. 34, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, вр. чл. 29 ЗЗД и чл. 147 ЗЗД за осъждане на ответниците да заплатят солидарно сумата 93 840 лв. – представляваща платена на отпаднало основание възнаграждение по унищожения договор и с правно основание чл. 92 ЗЗД, вр. чл. 147 ЗЗД за осъждане ответниците да заплатят солидарно сумата 18 768 лв. – представляваща компенсаторна неустойка по чл. 10.3 от договора и иск, с правно основание чл. 34 ЗЗД вр. чл. 29 ЗЗД, за осъждане на ответника „А.“ ЕООД да заплати сумата 18 768 лв. лв. – представляваща платена на отпаднало основание възнаграждение по унищожения договор.

Ответниците правят възражение за нищожност на клаузите за неустойка и за лихва за забава поради противоречие с добрите нрави и прекомерност.

Възражението на ответниците, че тъй като процесният договор не е развален, то исковете са недопустими поради липса на правен интерес е неоснователно - преценката дали процесния договор е развален или не се прави едва с крайния акт на съда по същество на спора и обуславя основателността на иска, а не неговата допустимост.

По предявените главни иски ищецът следваше да докаже: 1)

сключване на договор за изработка от 17.01.2022 г; 2) че в изпълнение на задълженията си по тази сделка ищецът е заплатил на ответника „А.“ ЕООД процесните суми в изпълнение на задълженията си като възложител; 3) наличие на твърдяното основание за разваляне на договора; 4) разваляне на договора – по начина, посочен в ИМ и ДИМ; 5) наличие на валидна клауза за неустойка, която обвързва страните и размер на задължението; 6) наличие на договор за поръчителство между ищеца и ответника Ю. Ц. Ц., и настъпване на основания за реализиране отговорността на поръчителя;

По делото се установи от представените писмени документи и от приетото за безспорно между страните по делото, че между „Н.О.“ ЕООД и „А.“ ЕООД, ЕИК **** е сключен договор от 17.01.2022 г., който разкрива характеристиките на договор за изработка по смисъла на чл.258 от ЗЗД.

Съгласно чл. 258 ЗЗД, с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната – да плати възнаграждение. Договорът е неформален, консенсуален, двустранен и възмезден.

Основните задължения на възложителя са : 1) да окаже съдействие на изпълнителя; 2) да заплати уговореното възнаграждение и 3) да приеме работата. Основните задължения на изпълнителя са : 1) да изработи поръчаното със свои материали; 2) да даде указания възложителя, ако даденият му проект или материал е негоден; 3) да предаде изработеното на изпълнителя (така и решение № 238 от 17.03.2021 г. по гр. д. № 655 / 2020 г. на ВКС, IV ГО).

При съобразяване на тези особености на договора за изработка, чрез тълкуване на процесния договор от 17.01.2022 г. следва да бъдат изведени основните права и задължения на страните по него, за да бъде съобразено дали е налице неизпълнение на задълженията от страна на ответника А. ЕООДС като изпълнител, при което е възникнало за ищеца като възложител правото да развали договора.

Съгласно чл.20 от ЗЗД (приложим на общо основание и към търговските сделки съобразно правилото на чл.287 от ТЗ) при тълкуване на договорите трябва да се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора, обичаите в практиката и добросъвестността (така и решение № 154 от 04.03.2021 г. по т. д. № 2530/2019 г. на ВКС, II ТО).

При тълкуването на клаузите на процесния договор от 17.01.2022 г. се установява, че продуктът – целен резултат при правомерното развитие на договорните отношения има обслужваща роля спрямо друг договор, сключен между ищцовото дружество и трето лице – С. ЕООД, като едва с изпълнението на договора със С. ЕООД от 17.01.2022 г. за внедряване при ищеца на B2B/B2C платформа за електронна търговия, Senteca Commerce, се постига задоволяване на положителния кредиторски интерес –интегриране в своята дейност платформата за електронна търговия „SentecaCommerce” (така т. 3.4 от договора между Н.О. ЕООД и А. ЕООД).

Целта на договора с А. ЕООД е да създаде, изработи подробна бизнес спецификация, SEO оптимизирана структура на съдържанието, да осигури миграция на база данни, да разработи потребителски интерфейси за два бранда, посочени от възложителя, с оглед крайната цел – внедряване при ищеца на B2B/B2C платформа за електронна търговия, Senteca Commerce. А внедряването при ищеца на B2B/B2C платформа за електронна търговия, Senteca Commerce е предмет на договора от 17.01.2022 г. между Н.О. ЕООД и С. ЕООД. Самата платформа Senteca Commerce е продукт, разработен и предлаган от С. ЕООД

В рамките на договора от 17.01.2022 г. ответникът А. ЕООД е поел не само задължението да създаде основата за внедряване на системата за онлайн търговия, но и да окаже съдействие на „С.“ ЕООД за изпълнение на задълженията по внедряване на платформата за електронна търговия при ищцовото дружество, да осъществява контрол по отношение на всички действия и дейности извършвани от „С.“ ЕООД във връзка с изпълнението на договора за внедряване на софтуер и да уведомява възложителят при констатирани неточности или липса на съдействие от страна на „С.“ ЕООД спрямо „А.“ ЕООД.

Поради това и е неоснователен доводът на ответниците, че договорът, сключен между „А.“ и ищцовото дружество е напълно самостоятелен спрямо останалите два договора, сключени между С. ЕООД и ищеца. Налице са три отделни договора, които обаче, по изричната воля на страните са обвързани по такъв начин, че за да бъдат изпълнени договорите, сключени със С. ЕООД е необходимо и А. ЕООД да изпълни задълженията си по договора с ищцовото дружество. Ако А. ЕООД не предостави необходимата на „С.“ ЕООД информация (относно изискванията на клиента, функционалностите, които трябва да има платформата за електронна търговия, начинът ѝ на действие), последното дружество ще се окаже в невъзможност да изпълни задълженията си по сключения с Н.О. ЕООД договор.

За кредитора би било безполезно длъжника да изпълни само задълженията си по пар.І, чл.1.1 от договора (да създаде SEO-оптимизирана структура, да разпише подробно бизнес спецификация и пр.) без да изпълни задълженията си по пар.ІІІ, чл.3.4 от Договора, доколкото без внедряване на системата за електронна търговия Senteca Commerce подробно разписаната бизнес спецификация, SEO оптимизираната структура и биха били безполезни за кредитора, защото, както вече беше посочено, неговият основен интерес по този договор е да получи работеща и функционална система за електронна търговия. Този извод се потвърждава и от изричната клауза на чл.10.2. от договора, която позволява на възложителя да развали договора, ако изпълнителят не осъществи задълженията си по чл.3.4.

По тези съображения, както бе посочено, задълженията по пар.І, чл.1.1 от договора се разкриват да имат подготвителен характер спрямо основното задължение на длъжника по процесния договор - разработената подробна бизнес спецификация и SEO оптимизирана структура, миграция на

база данни да обезпечи безпроблемното внедряване от „С.“ ЕООД на въпросната система за онлайн търговия чрез пълно съдействие от страна на А. ЕООД.

В случая основният спорен въпрос по делото е дали сключеният между „Н.О.“ ЕООД и „А.“ ЕООД, ЕИК **** договор е развален на основанията и по начина, посочен от ищеца.

Установи се по делото (представени писмени доказателства – фактури и платежни, описани по-горе), че ищецът като възложител е изпълнил изцяло задължението си да заплати уговореното възнаграждение, в сроковете, посочени в договора, включително и допълнителното възнаграждение по неподписания анекс към договора от 17.01.2022 година.

Ищецът твърди пълно неизпълнение на договорните задължения на ответника А. ЕООД към момента на изпращане на предизвестие за разваляне на договора – 17.10.2022 година.

Установяването, че е налице пълно и точно изпълнение на договорните задължения по чл. 1.1 на изпълнител по договора от 17.01.2022 г. между А. ЕООД и Н.О. ЕООД е в тежест на изпълнителя – ответник по делото А. ЕООД. Такова доказване не бе проведено по делото.

Дори и да се приеме, че изпратеният (не по уговорения способ в договора – чрез електронни съобщения на посочените електронни адреси в договора – за А. ЕООД – Julian.tzolov@sentecacommerce.com), а по viber на 08.10.2022 г. документ – Проектни спецификации, е в изпълнение на част от договорните задължения по т. 1.1 от договора, то така представения документ не се твърди и не се установява, че отговаря на изискванията, посочени в договора – бизнес спецификацията следва да е детайлизирана и разписана в Confluence и да са съставени задачи в Jira Software.

И Confluence и Jira са софтуерни инструменти, разработени от дружеството Atlassian, които подпомагат работата по разработване на софтуерни проекти, чрез създаване на структура на работния процеси организиране на различни аспекти от същия.

Видно от договора между Н.О. ЕООД и А., разработването на бизнес спецификацията е следвало да се осъществи чрез използването на тези два софтуерни инструмента.

Такова изпълнение в случая не се твърди и не се доказва.

Доводите в ОИМ и в ДОИМ на ответниците, че оформянето на бизнес спецификациите по описания в договора начин – чрез пренасянето им в съответния софтуерен инструмент - Confluence и Jira, изисква преди това бизнес изискванията да са надлежно описани и изяснени, т.е да се направи бизнес анализ, подкрепят изводът, че точното изпълнение на договора по т. 1.1 от изпълнителя за разписване на детайлната бизнес спецификация изисква именно използване на тези два инструмента, което не е направено в рамките на описания проект.

С оглед твърденията, че Ю. Ц. е имал достъп до тези два софтуерни инструмента, т.е била е налице възможност за изпълнение на договорните

задължения по предписания в договора между А. ЕООД и Н.О. ЕООД начин, Съдът намира следното:

Във връзка с осъществяваните дейности от ответното дружество А. ЕООД в изпълнение на договора, и преценка основателността на доводите и за липса на съдействие на кредитора – възложител по договора, следва да се разграничи ролята на Ю. Ц. в С. ЕООД, която участва във втория етап на цялостния проект, описан по-горе и Ю. Ц. като управител и фактически единствен служител на А. ЕООД в изследвания период (така изрични изявления на ответниците в молба от 02.05.2023 година).

От данните по делото – събраните писмени доказателства – разменена електронна кореспонденция с участието на Ю. Ц., както преди сключване на процесните договори, така и по време на изпълнението им, както и от вътрешно служебна електронна кореспонденция, с автор Ю. Ц. и адресати служители, които са осъществявали административното обслужване на дружеството С. ЕООД във връзка с отношенията с наетите по граждански и трудови договори лица, описани по-горе, така и от показанията на свидетелите Т., К., К., П., се установява, че Ю. Ц. е имал определени функции в С. ЕООД, като се е представял/бил е предоставял пред трети лица като Managing Director. Не се установява Ю. Ц. да е бил упълномощен да представлява С. ЕООД. Действително, свидетелите Т. и К. изрично заявяват, че дори и да са получавали указания от Ю. Ц., това винаги е ставало със съгласието на други лица, които са представлявали С. ЕООД. Свидетелят П. сочи изрично, че Ц. е отговарял за контактите с клиенти. Тези показания не опровергават извода, че Ю. Ц. е осъществявал както действията, свързани с представяне на продуктите на С. ЕООД пред бъдещи клиенти, поддържал е контактите с клиенти, така и е имал определени функции във връзка с подбора на екипите, на служителите на С. ЕООД (ирелевантно за настоящото дело е установяването характера на отношенията между Ю. Ц. и С. ЕООД – по трудов договор, или по граждански договор), доколкото събраните доказателства следва да се ценят в съвкупност.

Доколкото в тежест на ищеца А. ЕООД бе да докаже изпълнение на договорните си задължения по договора от 17.01.2022 г., то следваше да се докаже, че при осъществяване на описаните по-горе срещи, Ю. Ц. е действал именно от името и за сметка на дружеството – изпълнител, а не от името на С. ЕООД. Такова доказване не бе проведено по делото.

Не само посоченият електронен адрес за кореспонденция, чрез който са осъществявани контактите с възложителя Н.О. ЕООД е електронен адрес, предоставен на Ю. Ц. като служител на С. ЕООД, но и срещите са осъществявани между представител на Н.О. ЕООД – Ю. И., Ю. Ц. и друг служител на С. ЕООД – Б. К., който е работил по договорите с Н.О. ЕООД именно като служител на С. ЕООД (не се твърди от ответника – изпълнил по договора, че е наел К. да работи за него по договора, а от показанията на самия К. се установява, че е работил по проекта с Н.О. ЕООД именно като проектен мениджър от страна на С. ЕООД).

Поради това, Съдът намира, че не се доказва по делото, че ищцовото

дружество изобщо е имало достъп до описаните по-горе софтуерни инструменти Confluence и Jira, различен от достъпа, който теоретично може да е имал Ю. Ц. като служител на С. ЕООД до лицензите за тези продукти, издадени на С. ЕООД.

Следователно, не се доказва от изпълнителя А. ЕООД, че е разполагал с техническото обезпечаване да изпълни тази част от договорните си задължения по чл. 1 от договора от 17.01.2022 година – разписване на разписване на подробната бизнес спецификация за проекта в Confluence и задачи в Jira Software. Недоказани останаха и твърденията за сключени договори с подизпълнители за техническа разработка на фронтенд интерфейса (направени в отговора на ДИМ).

В тази връзка ответникът не твърди, поради това и не се обсъжда, дали е налице хипотезата на чл. 73 от ЗЗД – изпълнение на договора от трето лице, вместо посоченият изпълнител А. ЕООД.

Не се доказва изпълнение, дори и частично и на останалите посочени в чл. 1.1 от договора задачи – създаване на SEO оптимизирана структура, миграция на база данни, разработване на потребителски интерфейси.

Твърденията, че договорът от 17.01.2022 г. е бил надлежно изпълняван чрез осъществяваните периодични срещи между Ю. Ц., Б. К. и представител на възложителя Н.О. ЕООД – Ю. И., за което са представени описаните електронни документи на хартиен носител и в какъвто смисъл са и показанията на свидетеля К. и показанията на свидетеля И., описани по-горе, останаха недоказани.

На първо място, както бе посочено и по - горе, свидетелят К. е служител и е работил за С. ЕООД, а не за А. ЕООД и е участвал в срещите с И. и Ц. именно като служител С. ЕООД, а не на А. ЕООД – така и от показанията на свидетелката К. (К. е участвал в срещите като служител на С.). В този смисъл са и показанията на свидетеля К. – Ц. го е уведомял да не споделя с останалите колеги от С. ЕООД за новия проект на С. ЕООД, тъй като имали много висящи проекти. Следователно, установява се провеждането на подобни срещи, обсъждането на конкретни задачи, изискването на определена информация от страна на възложителя за специфики на организацията на работата на онлайн-магазина на ищеца, но както и самият свидетел К. сочи – тези разговори по съществуващото си касаят реалното внедряване на B2B/B2C платформата на SentecaCommerce, чрез адаптиране към нуждите на клиента – Н.О. ЕООД, т.е. касае се вече за конкретика по проекта, без все още да е изпълнена подготвителната фаза – изграждането на структурата, по която трябва да се работи. Извън предмета на настоящото производство е дали този начин на работа отговаря на стандартите за работа по софтуерни проекти – да се работи по детайли на проекта, без да е изградена и изяснена цялостната структура.

Следователно, дори и да се приеме, че по време на тези организирани около дванадесет срещи, основно онлайн Ю. Ц., независимо, че изпраща покани чрез служебния си акаунт в С. ЕООД, и се легитимира в поканите за срещите именно като служител – Managing Director на С. ЕООД,

в действителност е извършвал тази дейност като управител и единствен служител на А.т ЕООД, тези срещи не са свързани с изпълнение на някое конкретно задание по чл.1.1 от договора между А. ЕООД и Н.О. ЕООД, а по-скоро в изпълнение на договора между Н.О. ЕООД и С. ЕООД, доколкото е видно, че се обсъжда интеграция с Versus ERP, възможности за управление на различни отстъпки в количката на база категория и сума (а това е част от задълженията на С. ЕООД по договора с ищеца – чл. 1.1 от договора между тези дружества, сключен също на 17.01.2022 г.).

Дори и да се приеме, че тези срещи са свързани с извършване на бизнес анализ, предхождащ изготвянето на подробна бизнес спецификация, представеният едва на 08.10.2022 г. продукт – документ на MicrosoftWord („Проектни спецификации за Muhler.bg/ Diplomat.bg“.), е само една много начална фаза на изпълнение на договорните задължения по чл. 1.1 от договора и то само по една от възложените задачи – създаване на детайлна бизнес спецификация. Не е налице и приемане на тази фаза от договора, съгласно изискванията на чл. 6.2 от договора от възложителя.

Не се твърди и не се доказва работа по другите задачи, включени в предмета на договора.

От показанията на свидетеля К., които Съдът кредитира, се установява, че по SEO оптимизация във връзка с онлайн-магазина на Н.О. ЕООД не е работено, или ако е работено, е много малка част от необходимата дейност. Свидетелят П., който също е работил години с Ю. Ц. сочи, че същият отговаря за връзките с клиенти, но не се занимава с програмиране в областта на SEO оптимизация.

Следователно, установи се по делото, че до 08.10.2022 г. няма приключило изпълнение на нито една от задачите по договора чл. 1.1 от договора 17.01.2022 г. между Н.О. ЕООД и А. ЕООД.

Доколкото страните са уговорили срок за изпълнение на договорните задължения – 31.08.2022 г., то неизпълнението в срок до 17.10.2022 г. дори и на една обособена позиция от възложената работа следва да се счита за пълно неизпълнение.

В тази връзка следва да се разгледа и направеното от ответника А. ЕООД възражение за липса на съдействие от страна на ищеца – възражение по чл. 95 от ЗЗД, с оглед твърденията, че забавата в изпълнението на договора от изпълнителя се дължи поради неосказано съдействие от възложителя Н.О. ЕООД да предостави необходимата информация.

Касае се за възражение, с което ответникът – изпълнител цели да се освободи от последиците от собствената си забава, като се твърди, че забавата му да изпълни задълженията си по договора, описани в чл. 1 от същия се дължи изцяло на забавата на ищеца като възложител. Поради това се твърди, че ответникът не е неизправна страна и съответно за ищеца не е възникнало основание за развали договора поради пълно неизпълнени от ищеца.

Тежестта за доказване забавата на кредитора - възложител е на

ответника - изпълнител и следва да бъде установена при условията на пълно и главно доказване (така и решение № 134 от 20.12.2017 г. по т. д. № 405/2016 г., ТК, II ТО на ВКС).

В конкретния случай Съдът намира, че ответникът не доказва наличието на забава на ищеца – кредитор, която да го освободи от последиците от неговата забава.

Безспорно е, че възложителят по всеки договор за изработка следва да оказва необходимото съдействие на изпълнителя, когато е необходимо, за да бъде изпълнен предмета на договора.

Страните по договора от 17.01.2022 г. изрично са уговорили, че при липса на необходимо съдействие, изпълнителят следва нарочно да уведоми кредитора какво точно съдействие му е било отказано, за да може да избегне последиците от собствената си забава. По делото не се твърди и не се установява спазване на посочената процедура в чл. 3.3 от договора.

Ответникът се позовава на разменени електронни писма между Ю. И. и Ю. Ц., съответно Б. К., като част от тези писма обаче са разменени след крайния срок на договора – 31.08.2022 година. Същевременно, с оглед установеното, че се обсъждат детайли, свързани със самото внедряване на системата за онлайн търговия, разработена от С. ЕООД - SentecaCommerce, то тази кореспонденция Съдът приема, че се отнася до договора със С. ЕООД.

От разменените работни документи, изготвени в googledrive, и от основно от служителя на С. ЕООД – свидетеля К., т.е. в изпълнение на договорни задължения на С. ЕООД (или във връзка с водени преговори за сключване на договор – от показанията на свидетелката К. се установява, че тя знае, че свидетелят К. е участвал в тези срещи с оглед бъдещото сключване на договор с Н.О. ЕООД), където в различните варианти се оцветяват данните и въпросите, които следва да се получат от възложителя, не може да се приеме, че се установява забава на възложителя да окаже необходимото съдействие за изпълнение на проекта. Напротив, установява се, че при всяко искане за информация е постъпвал отговор в рамките на очакваното при подобен вид взаимоотношения времеви период – от няколко дни до седмица. Хипотетично забавянето на отговора по един-два въпроса, не се доказва, че е препятствало ответника А. ЕООД да работи по други елементи на договора. Още повече, че по смисъла на договора от 17.01.2022 г. между страните, задължение на възложителя е да предостави цялата налична при него информация и да посочи изискванията си, а не да е активната страна в контакта с трети страни (напр. предоставящи Versus ЕРП) за предоставяне на необходимата информация.

Следва да се отбележи, че самите ответници сочат, че е тяхно задължение да получат „необходими данни и съдействие от трети лица като Версус“ (така и в ОИМ).

И доколкото липсва нарочно уведомление, че възложителят е в забава (разменената кореспонденция между служител на С. ЕООД, който видно от кореспонденцията посочва по какви конкретни технически въпроси

е необходима информация, с очертаване в червено на необходима информация не може да изпълнява функциите на подобно официално уведомяване по смисъла на чл. 3.3. от договора с А. ЕООД), и при приетото за установено, че проведените тристранни срещи между представител на Н.О. ЕООД - Ю. И., Ю. Ц. и Б. К. – като представител на С. ЕООД, са свързани с уточняване на технически детайли, с активното участие на проектния мениджър за проекта от страна на С. ЕООД (Б. К.), Съдът намира, че не се доказва забава на възложителя да окаже необходимо съдействие на изпълнителя А. ЕООД.

Недоказани останаха твърденията на ответниците, че е налице съгласие за продължаване срока на договора (дори и да се приеме за доказано, че са водени преговори – само от показанията на свидетеля И.), и то поради забавяне на възложителя да даде необходимото съдействие. Дори да се приеме наличието на трайни търговски отношения между двете дружества, не намира приложение чл.292, ал.1 ТЗ, тъй като не е налице предложение, за да се преценява отговора на адресата. Не се установяват и изискванията на чл.293, ал.3 ТЗ - няма поведение на ищеца, което да би могло да се възприеме като съгласие за продължаване срока за договора, дори и обстоятелството, че и след крайния момент на договора – 31.08.2022 г. разговорите и срещите между страните са продължили, което може да се обясни с интереса на възложителя да получи, дори със забава, готов краен продукт, така както е посочен в трите свързани договори – с А. ЕООД и със С. ЕООД – внедряване на нова система за онлайн търговия SentecaCommerce.

Поради това и Съдът намира, че за ищеца като възложител е възникнало основание да развали договора от 17.01.2022 г. поради наличието на посоченото в договора основание – пълно неизпълнение на задълженията на длъжника по чл. 1 от договора към датата на отправяне на предизвестие - 17.10.2022 година.

Съдът счита, че предизвестие следва да се счита за връчено на длъжника при спазване на разпоредбите на чл. 12.1 от договора – чрез изпращане на електронното писмо до длъжника на посочения в договора адрес. Съдът намира, че е ирелевантно обстоятелството, че се установява, че длъжникът не е имал достъп до този електронен адрес от началото на месец октомври 2022 година (съгласно признанието на този факт от ответниците – от 04.10.2022 г.), тъй като същият е следвало в срок до 11.10.2022 г. да посочи друг адрес за комуникация с възложителя по договора Н.О. ЕООД, което не е направено. Дори и да се приеме, че на 17.10.2022 г. не е извършено уведомяване за разваляне на договора, това е направено на 01.11.2022 г. с връчване на книгата чрез ЧСИ.

С оглед установеното по делото – прекъсване на взаимоотношенията между Ю. Ц., който е управител и ЕСК на А. ЕООД със С. ЕООД от 04.10.2022 г., видно от признанието на самите ответници, поради настъпил разрыв във взаимоотношенията между Ц. и управителите на С. ЕООД, следва да се направи извод, че към датата на изпращане на предизвестие за разваляне на договора (17.10.2022 г.) е установена невъзможността за

изпълнителя да изпълни и второто задължение по договора с Н.О. ЕООД – да се окаже пълно съдействие и контрол върху С. ЕООД за внедряване на B2B/B2C платформа за електронна търговия SentecaCommerce, което е следвало да бъде извършено въз основа на изпълнените задачи по чл. 1 от договора с А. – на базата на разработената детайлна бизнес спецификация, SEO оптимизирана структура на съдържанието и пр. В случая следва да се приеме, че е налице неизпълнение и на това задължение.

Действително, недоказано остана оспорването от ищеца на автентичността на подписите на управителя на дружеството С. ЕООД по подписаните договори с ищцовото дружество.

Същевременно, с оглед разменена кореспонденция между Н.О. ЕООД и С. ЕООД по повод отправено предизвестие за разваляне на договорите, следва да се приеме, че се установява, не само, че Н.О. ЕООД и С. ЕООД са постигнали съгласие за прекратяване на договорните отношения (в такъв смисъл следва да се тълкуват изявлението от 17.10.2022 г. на ищеца до С. за разваляне на договора и отговора от 17.11.2023 г. от С. ЕООД, че не се считат за обвързани от договорите), но и, че в периода от 17.01.2022 г. до 17.11.2022 г. при С. ЕООД формално не е започвала работа по проекта. С оглед утвърдената при С. ЕООД технология за работа с клиенти, описана подробно в показанията на свидетеля К., свидетеля П. и свидетеля К., се установява, че тази технология на работа по проекта на Н.О. ЕООД не е спазена. И макар свидетелят К. да е участвал в срещи като проектен мениджър от страна на С. ЕООД (не се включва в предмета на настоящото производство как точно е била отчитана работата, извършвана от свидетеля К., във връзка с установените за провеждани срещи при С. ЕООД), дори и тази дейност съставлява изключително малък процент от дължимия краен продукт - внедряване на система за електронна търговия SentecaCommerce.

От показанията на свидетелите К. и К., които Съдът кредитира, доколкото ценени в съвкупност, са подкрепени от останалия доказателствен материал (показанията на свидетелите И., П.) Съдът намира, че тези служители на С. ЕООД са възприемали тези срещи като подготвителни – преди сключване на договор с Н.О. ЕООД –за обсъждане на потребностите на клиента, с цел изготвяне на оферта (свидетелят К. – служител на С. ЕООД заявява, че не може да посочи дали е налице забава в изпълнението, тъй като „не са били поставяни срокове“ за изпълнението). Това разбиране отговаря и установения механизъм за работа в С. ЕООД с клиенти, описан по-горе.

Поради това следва да се приеме за доказано, че към датата на отправяне на предизвестieto от Н.О. ЕООД към А. ЕООД за разваляне на договора – 17.10.2022 г., Н.О. ЕООД не може да получи точно изпълнение и по договорите със С. ЕООД. По-късното фактическо прекратяване на договорите със С. ЕООД (настъпило ефективно на 16.11.2022 г., с оглед датите на разменената кореспонденция между страните) не опровергава този извод.

Действително, както сочат и ответниците, А. ЕООД не може да влияе върху развитието на отношенията между възложителя Н.О. ЕООД и С.

ЕООД, но изпълнителят А. ЕООД е поел задължение да осигури съдействие за осъществяване на проекта и за задоволяване на кредиторския интерес – внедряване на системата за онлайн търговия SentecaCommerce, което е част от договорните му задължения. Страните по договора от 17.01.2022 г. Н.О. ЕООД и А. ЕООД са поставили точното изпълнение на същия в зависимост от изпълнението на договора между Н.О. ЕООД и С. ЕООД.

И доколкото се установява, че в срока и по договора със С. ЕООД – 31.08.2022 г., същият не е изпълнен от С. ЕООД, като реално не е започнало изпълнение съгласно установената при изпълнителя по този договор процедура, то следва изводът, че за Н.О. ЕООД са били налице основания да прекрати договорната връзка със С. ЕООД, което води до невъзможност да внедри исканата система за онлайн търговия SentecaCommerce.

От данните по делото и установената връзка между дружествата А. ЕООД и С. ЕООД – управителят и ЕСК на А. ЕООД Ю. Ц. е и служител на С. ЕООД, който отговаря за връзките с клиенти, следва, че въвеждането в системата на С. ЕООД на Н.О. ЕООД като клиент е следвало да бъде извършено с активното участие именно на Ю. Ц.. Поради това липсата на работа/или работа, свързана само с провеждане на първоначални срещи, без изграден екип, разписани срокове за изпълнение (така показанията на свидетелите К., К.) по проекта от страна на С. ЕООД, не се установява да е в резултат на неосъществено съдействие от страна на Н.О. ЕООД, а в резултат на бездействие на Ю. Ц., който е и управител на А. ЕООД.

Следователно, налице е пълно неизпълнение от ответника А. ЕООД като изпълнител на договорните задължения и по чл. 1.1 и по чл. 3.4 от договора от 17.01.2022 г. с Н.О. ЕООД.

С оглед разписания срок за изпълнение – 31.08.2022 г., така и с липсата на изпълнение дори и част на възложените задачи, а и с оглед прекъснатите отношения между А. ЕООД (представявано от Ю. Ц.) и С. ЕООД, което сочи на извод за невъзможност длъжника – изпълнител А. ЕООД да обезпечи и за в бъдеще изпълнение на договорните си задължения по чл. 3.4 от договора с ищеца, се обосновава и извод за невъзможност да се изпълни в тази част договора.

По аргументите в решение № 240 от 09.02.2018 г. по т. д. № 838/2017 г. на ВКС, за ищеца е безпредметно да дава срок на ответника да изпълни задължението си по чл.3.4 от договора, тъй като вече е бил информиран от ръководството на С. ЕООД за прекъснатите връзки между Ю. Ц. и С. ЕООД, което прави невъзможно изпълнението на тези задължения.

Така се установява още едно основание за разваляне на договора без предизвестие – поради невъзможност за изпълнение от страна на длъжника на задълженията му по чл. 3.4 от договора – основание по чл. 87, ал.2, предл. 1 от ЗЗД (така доводите в ДИМ). И макар това основание да не е посочено в уведомлението от 17.10.2022 г., е направено в исковата молба и следва да се зачете тази последица.

Неоснователен е доводът на ответниците, че А. ЕООД е предложил

други разработчици на софтуер за изграждане на онлайн магазина на ищцовото дружество. От сключените три договора, което както бе посочено следва да се разглеждат в съвкупност, се установява, че кредиторския интерес може да бъде удовлетворен само при внедряване на конкретна платформа за онлайн търговия – SentecaCommerce. Тезата на ответниците противоречи на основния принцип на облигационното право - pacta sunt servanda, закрепен нормативно в разпоредбата на чл.20а от ЗЗД. Изменение на софтуерния проект, който следва да се предостави на ищеца може да бъде постигнато само по взаимно съгласие на страните, каквото в случая не е налице.

В обобщение, възложителят – ищец Н.О. ЕООД е изправна страна по договора от 17.01.2022 г. с оглед заплатеното изцяло уговорено възнаграждение.

Твърденията за неосказано от него съдействие за изпълнение задълженията на ответника останаха неподкрепени от доказателствата по делото, поради което няма основание да се приеме, че ответникът е освободен от последиците на допуснатата от него забава в изпълнение на задълженията му по договора от 17.01.2022 година.

Това сочи на извод, че за ищеца са били налице основанията за разваляне на договора с ответника без предизвестие.

По тези съображения, ищецът е развалил договора от 17.01.2022 г. с ответника А. ЕООД, като развалянето на договора е породило своето обратно действие.

Следователно, отпаднало е основанието за получаване на сумата от общо 112 608 лева с ДДС от ответника. С оглед предявения осъдителен иск за връщане на сумата, ответникът А. ЕООД следва да бъде осъден да я върне.

Ищецът предявява като отделен иск за плащането по последната фактура в размер на 18 768 лева, отделно от платената и описана по договора сума от 93 840 лева с ДДС. С оглед изложеното по-горе, Съдът намира, че е налице сключен анекс, породил действие между страните на основание чл.301 от ТЗ. Доколкото анексът се явява неразделна част от процесния договор, изложеното по отношение на него се прилага и спрямо анекса, поради което на ищеца следва да бъде върната и сумата от 18 768 лева, като дадена на отпаднало основание.

Дължи се законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ заплащане.

Относно иска по чл. 55, ал.1, предл. 3 от ЗЗД вр. чл. 138 от ЗЗД срещу Ю. Ц. за сумата от 93 840 лева – за солидарното му осъждане с изпълнителя - длъжник

Видно от съдържанието на представеният по делото договор за поръчителство от 17.01.2022 г., сключен в изискуемата от закона писмена форма и подписан от Н.О. ЕООД и Ю. Ц., ответникът Ц. в качеството си на

физическо лице се е съгласил да заплати на ищеца всички задължения, произтичащи от развалянето на договора.

Налице е поръчителство за едно бъдещо условно задължение, т.е. задължение, което би възникнало, в случай че А. ЕООД не изпълни задълженията си по договора за изработка, поради което същия бъде развален по вина на изпълнителя и за него възникне задължение за връщане на получените суми по договора от 17.01.2022 година.

Поръчителството е възможно и за бъдещо и за условно задължение - чл.138, ал.2 ЗЗД.

В случая договорът за поръчителство съдържа всички съществени клаузи (*essentialia negotii*), които трябва да са налице за да се приеме че е налице валидно сключен договор от този вид - сключен е между кредитора и поръчителя за обезпечаване на задълженията на главния длъжник, в случай че договора бъде развален по негова вина, като в чл.1 от договора изрично са индивидуализирани задълженията на поръчителя (аргументи от решение № 60260 от 19.08.2022 г. на ВКС по гр. д. № 490/2021 г., IV ГО, ГК).

По аргументите за обхвата на отговорността на поръчителя по договора за поръчителство от 17.01.2022 г, Съдът намира, че ответникът Ц. отговаря като поръчител и за последното плащане по сключения от страните анекс, съобразно чл.1 от договора за поръчителство, но с оглед диспозитивното начало, следва да бъде присъдено вземане в претендиращия размер.

Поради това, доколкото се установиха предпоставките за отговорност на главния длъжник – А. ЕООД – за връщане на дадената на основание развален по вина на А. договор от 17.01.2022 г. сума, основателен за предявената сума (до посочената в договора като цена на същия - 93 840 лева) се явява и искът срещу поръчителя Ю. Ц.. Съгласно чл. 141 от ЗЗД поръчителят отговаря солидарно с главни длъжник.

Дължи се законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ заплащане.

Относно претенцията по чл. 92 от ЗЗД за сумата от 18 768 лева – неустойка във връзка с разваляне на договора от 17.01.2022 г.

Фактическият състав на неустойката включва следните елементи - 1) валидно неустоечно съглашение; 2) неизпълнение на задължението за което е уговорена неустойка; 3) изправност на страната която претендира неустойката.

По аргументите от ТР № 7/2013 г. на ОСГТК, ВКС при разваляне на договор, който не е за продължително или периодично изпълнение, се дължи само т.нар. резулаторна неустойка или неустойка при разваляне на договора.

По делото се установи безспорно че са налице всички елементи от така посочения фактически състав.

В чл.10.3 от процесния договор от 17.01.2022 г. е предвидено, че се дължи неустойка в размер на 20% от договореното възнаграждение при разваляне на договора по вина на изпълнителя. Следователно, уговорената по договора неустойка по своя характер е резулаторна и попада в изключението предвидено в последното изречение от диспозитива на ТР № 7/2013 г. на ОСГТК.

Налице са и другите предпоставки - ответното дружество не е изпълнило задълженията си по процесния договор, поради което договора е развален по негова вина, възложителят е изпълнил всичките си задължения по процесния договор - заплатил е изцяло уговореното задължение и е оказал необходимото съдействие.

Относно възраженията на ответното дружество за нищожност на неустоечната клауза и за нейната прекомерност, Съдът намира следното:

По възражението за нищожност.

В т.3 от ТР 1/2009 г. на ОСТК е прието, че е нищожна поради накърняване на добрите нрави е клауза за неустойка, уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. В мотивите на тълкувателното решение са посочени примерните критерии от които съда трябва да се ръководи при преценката си дали неустойката е екзорбитантна - естеството им на парични или на непарични и размерът на задълженията, изпълнението на които се обезпечава с неустойка; дали изпълнението на задължението е обезпечено с други правни способности - поръчителство, залог, ипотека и др.; вид на уговорената неустойка (компенсаторна или мораторна) и вида на неизпълнение на задължението - съществено или за незначителна негова част; съотношението между размера на уговорената неустойка и очакваните от неизпълнение на задължението вреди.

В конкретния случай, задължението, което обезпечава неустойката предвидена в процесния договор непарично, единственото друго обезпечение е сключения договор за поръчителство с управителя на ответното дружество, неустойката е резулаторна и е налице пълно неизпълнение на задълженията. Размерът на неустойката- 20 % от договореното възнаграждение съответства на претърпените от кредитора вреди.

Поради това и Съдът намира, че процесната неустойка не е нищожна поради противоречието ѝ с добрите нрави (аргументи и от -решение № 4170 от 20.05.2016 г. на СГС по в. гр. д. № 11941/2015 г.).

По отношение на възражението на ответното дружество за нейната прекомерност следва да се посочи, че съобразно изричната разпоредба на чл.309 от ТЗ неустойка, уговорена между търговци не може да бъде намалявана поради нейната прекомерност.

Установиха се и предпоставките за ангажиране отговорността и на поръчителя Ю. Ц. за дължимата неустойка – касае се за изрично предвидено задължение за поръчителя.

Поради това и Съдът следва да разгледа възражението на ответника

Ц. за нищожност на уговорката за нестойка.

Съдът намира, че уговорената неустойка не е нищожна поради противоречието ѝ с добрите нрави по съображенията изложени по-горе. Изрично трябва да се отбележи, че ответникът Ц. не се ползва с потребителска защита, защото сключеният договор за поръчителство е свързан с упражняваната от него търговска дейност (в този смисъл решение по дело С 419-11 на СЕС, както и решение по дело С-74-15 на СЕС).

Доколкото ответникът Ю. Ц. няма качеството търговец (управителите на търговски дружества не са търговци по смисъла на чл.1 от ТЗ и не са налице доказателства същия да е едноличен търговец) спрямо него не се прилага забраната за намаляване на неустойката поради прекомерност, поради което съда ще разгледа възражението му за прекомерност на уговорената неустойка.

В практиката си по приложението чл.93, ал.2 от ЗЗД ВКС е приел, че прекомерността на договорната неустойка се преценява като се изхожда от присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна (наказателна) функции, като договореният ѝ размер се съотнася с действителните вреди към момента на договорното неизпълнение, при съобразяване и със специфични конкретни критерии за конкретния случай, като естеството и размера на обезпеченото с неустойката задължение, обезпечение на поетото задължение с други, различни от неустойката правни способности, вида на самата уговорена неустойка и на неизпълнението, за което е предвидена (така решение № 108 от 23.12.2020 г. по гр. д. № 1113 / 2020 г. на ВКС, 3 ТО).

В конкретния случай Съдът намира, че процесната неустойка не е прекомерна по смисъла на закона. Видно е, че същата има обезпечителна и обезщетителна функция. Тя цели да стимулира основният длъжник – А. ЕООД, чийто ЕСК и управител е поръчителят Ю. Ц., да изпълни точно. Липсват други обезпечения на задълженията на изпълнителя по договора за изработка за връщане на заплатените на отпаднало основание, освен уговорената неустойка, налице е пълно неизпълнение на задължението на изпълнителя, като ответникът Ц. не доказва и, че размерът на действителните вреди, претърпян от ищеца е значително по- малък от размера на уговорената неустойка.

Уговореният размер на неустойката – 20 % от уговореното възнаграждение е адекватен на естеството на сключената от страните търговска сделка и материалния интерес по нея.

С оглед пълното уважаване на предявените главни искове, не следва да бъдат разгледани евентуалните, защото не се е сбъднало вътрешно процесуалното условие под което са предявени.

Относно разноските:

С оглед на този изход и на основание чл.78, ал.1 от ГПК на ищеца трябва да бъдат присъдени сторените по делото разноски в общ размер на

20 895, 60 лева.

Във връзка с направеното от ответниците възражение за прекомерност на уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 11 886 лева от ищцовата страна, Съдът намира същото за неоснователно.

Уговореният и заплатен адвокатски хонорар на процесуалния представител на ищеца е съобразен с правната и фактическа сложност на делото и е под предвидения в Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед обстоятелството, че са предявени иски при условията на обективно и субективно съединяване на иски.

Водим от горното и на основание чл. 235 от ГПК,

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. ЕООД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к.****, СО, р-н „Оборище“, ул.“**** и Ю. Ц. Ц., ЕГН: ****, с постоянен адрес: гр. София, СО, ж.к. „****, като поръчител, и двамата със съдебен адрес:гр. София, гр. София, бул. ****, адв.Д. П., да заплатят **СОЛИДАРНО** на „Н.О.“ ЕООД, ЕИК ****, седалище и адрес на управление: гр. Стара Загора, ул. ****, съдебен адрес: гр. София, ул. ****, адв. И. Ч. по иск с правно основание чл.55, ал.1, предложение трето ЗЗД и чл.138 от ЗЗД **сумата от 93 840 лева** - дадена на отпаднало основание във връзка с развален договор от 17.01.2022 г. между Н.О. ЕООД и А. ЕООД, заедно със законната лихва върху сумата от 22.11.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, по иск с правно основание чл. 92, ал.1 от ЗЗД вр чл. 138 от ЗЗД сумата от **18 768 лева** – неустойка във връзка с разваляне на договор от 17.01.2022 г. между Н.О. ЕООД и А. ЕООД и на основание чл. 78, ал.1 от ЗЗД сумата от 20 895, 60 лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА „А.“ ЕООД, ЕИК ****, седалище и адрес на управление: гр. София, п.к.****, СО, р-н „ Оборище“, ул.“****, съдебен адрес:гр. София, гр. София, бул. ****, адв.Д. П. да заплати на „Н.О.“ ЕООД, ЕИК:****, със седалище и адрес на управление: гр. Стара Загора, ул. ****, съдебен адрес: гр. София, ул. ****, адв. И. Ч. по иск с правно основание чл. 55, ал.1, предл. 3 от ЗЗД сумата от 18 768 лева - дадена на отпаднало основание във връзка с развален договор от 17.01.2022 г. между Н.О. ЕООД и А. ЕООД, заедно със законната лихва върху сумата от 22.11.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявените от Н.О. ЕООД като евентуални иски за унищожаване на договора от 17.01.2022 г. между Н.О. ЕООД и А. ЕООД на основание чл. 29, ал. 1 от ЗЗД поради измама, иски за осъждане солидарно „А.“ ЕООД и Ю. Ц. Ц. с правно основание чл. 55, ал.1, предл. 3 от ЗЗД вр. чл. 138 от ЗЗД да върнат сумата в размер на 93 840 лв. –

дадена на отпаднало основание, искове по чл. 92 от ЗЗД - да заплатят неустойка за разваляне на договора в размер на 18 768 лв., както и иск по чл. 55, ал.1, предл. 3 от ЗЗД да се осъди А. ЕООД да заплати сумата в размер на 18 768 лв. – дадена на отпаднало основание – унищожаване на договора от 17.01.2022 година.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____